

FUNKCIJSKO PROGRAMIRANJE

2023/24

podatkovni tipi

vezave

ujemanje vzorcev

polimorfizem

izjeme

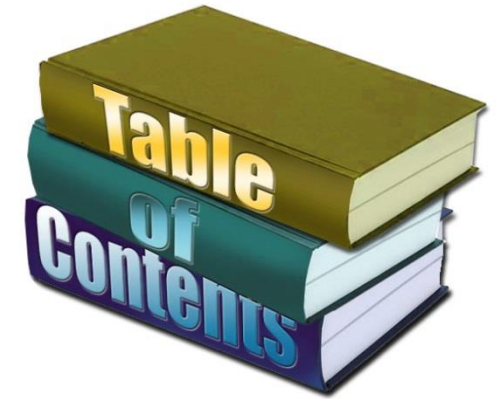
Ponovimo

- prednosti funkcijskega programiranja
- vezave spremenljivk in funkcij
- statično in dinamično okolje
- enostavni izrazi (seštevanje, if-then-else)
- sintaktična in semantična evalvacija konstruktorov programskega jezika
- podatkovni tipi:
 - int
 - bool
 - real
 - $\text{int} * \text{int} \rightarrow \text{int}$
- uporaba rekurzije

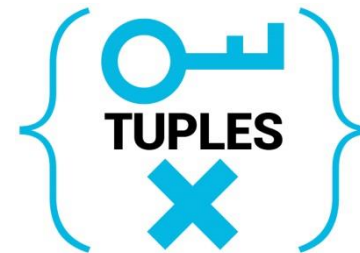

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Terka (angl. *tuple*)

- podatkovni tip **nespremenljive** dolžine, sestavljen iz komponent **različnih** podatkovnih tipov
- **zapis terke:**

`(e1, e2, ..., en)`

če je podatkovni tip $e1: t1, \dots, en: tn$,
je terka tipa $t1 * t2 * \dots * tn$

- **dostop do elementov terke** e

`#n e`

kjer je n številka zaporedne komponente, e pa izraz-terka

Primeri uporabe terk

$$\text{int} \times \text{string} \xrightarrow{f} \text{int}$$

Napiši funkcije, s katerimi:

1. seštej števili, predstavljeni s terko (parom)

```
fn : int * int -> int
```

2. obrni komponenti terke

```
fn : int * int -> int * int
```

3. prepleti dve trimestni terki

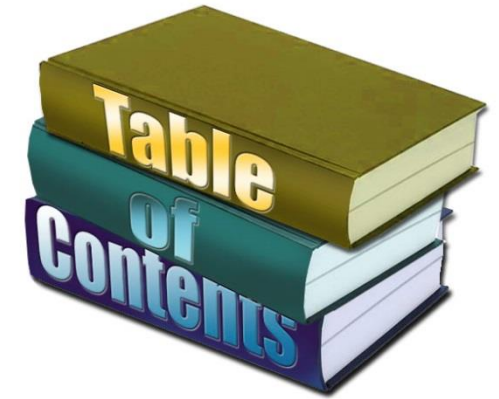
```
fn : (int * int * int) * (int * int * int)  
-> int * int * int * int * int * int
```

4. sortiraj komponenti terk po velikosti

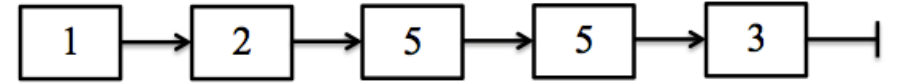
```
fn : int * int -> int * int
```

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Seznam (angl. *list*)

- podatkovni tip **poljubne** dolžine, sestavljen iz komponent **enakih** podatkovnih tipov
- **zapis seznama s komponentami:**
`[v1, v2, ..., vn]`
vsi elementi so istega podatkovnega tipa `t`
- **zapis seznama s sintakso** `glava::rep`
če je glava vrednost `v0` in rep vrednost `[v1, v2, ..., vn]`,
ima zapis `glava::rep` vrednost `[v0, v1, ..., vn]`
pozor: glava je element, rep je seznam!
- podatkovni tipi seznama:
`int list, real list, (int * bool) list, int list list, ...`

Dostop do elementov seznama

- `null e`

vrne true, če je seznam prazen – []

`fn : 'a list -> bool`

- `hd e`

vrne glavo seznama (element)

`fn : 'a list -> 'a`

- `tl e`

vrne rep seznama (ki je seznam)

`fn : 'a list -> 'a list`

➤ `hd` in `tl` prožita izjemo (exception), če je seznam prazen

Primeri seznamov

$$MK = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 2 & 2 \\ 1 & 3 & 3 \end{pmatrix} = [13, 2, 5]$$

- *exmm* `[[1, 2, 3, 2], [1, 1, 2, 2], [1, 1, 1, 2]]`;

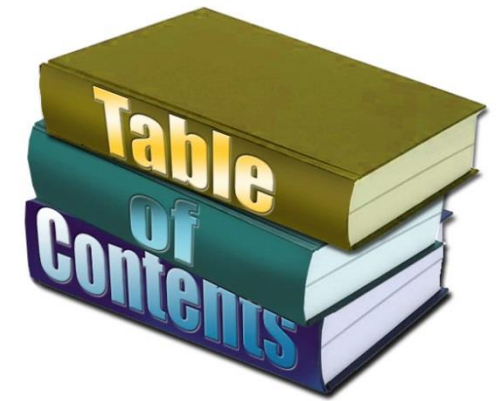
`val it = true : bool`

Naloge:

1. preštej število elementov v seznamu
`fn : int list -> int`
2. izračunaj vsoto elementov v seznamu
`fn : int list -> int`
3. vrni n-ti zaporedni element seznama
`fn : int list * int -> int`
4. združi dva seznama
`fn : int list * int list -> int list`
5. prepleti elemente obeh seznamov (do dolžine krajšega seznama)
`fn : int list * int list -> (int * int) list`
6. izračunaj vsote elementov v terkah (parih števil) v seznamu
`fn : (int * int) list -> int list`
7. filtriraj seznam predmetov glede na pozitivno oceno izpita
`fn : (string * int) list -> string list`

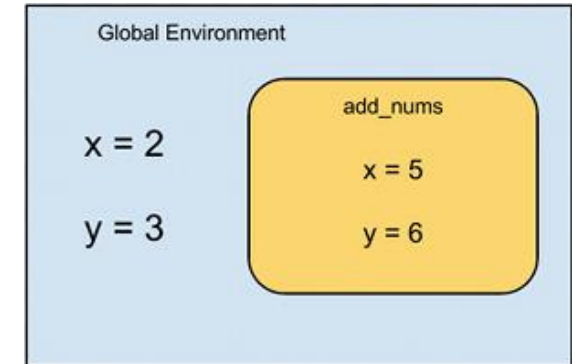
Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Lokalno okolje

- funkcije uporabljajo globalno statično/dinamično okolje → potrebujemo konstrukt za izvedbo **lokalnih vezav** v funkciji
 - lepše programiranje
 - potrebne so samo lokalno
 - zaščita pred spremembami izven lokalnega okolja
 - v določenih primerih: nujno za performanse (sledi...)

- **izraz „let“:**
 - je samo izraz, torej je lahko vsebina funkcije
 - **sintaksa:** `let d1 d2 ... dn in e end`
 - **preverjanje tipov:** preveri tip vezav `d1, ..., dn` in telesa `e` v zunanjem statičnem okolju. Tip celega izraza `let` je tip izraza `e`.
 - **evalvacija:** evalviraj zaporedoma vse vezave in telo `e` v zunanjem okolju. Rezultat izraza `let` je rezultat evalvacije telesa `e`.

Lokalno okolje

- novost: uvedemo pojem dosega spremenljivke (angl. *scope*)
- v lokalnem okolju imamo lahko tudi vezave lokalnih funkcij

```
fun sestej (c: int) =  
  let  
    val a = 5  
    val b = a+c+1  
  in  
    a+b+c  
end
```

```
fun povprecje (sez: int list) =  
  let  
    fun stevilo_el (sez: int list) =  
      if null sez  
      then 0  
      else 1 + stevilo_el (tl sez)  
    fun vsota_el (sez: int list) =  
      if null sez  
      then 0  
      else hd sez + vsota_el (tl sez)  
    val vsota = Real.fromInt (vsota_el (sez))  
    val n = Real.fromInt (stevilo_el (sez))  
  in  
    vsota/n  
end
```

Lokalno okolje

- notranje funkcije lahko uporabljajo zunanje vezave, odvečne (podvojene) reference lahko torej odstranimo

```
fun sestej1N (n: int) = b je vedno enak n in se med  
let fun sestejAB (a: int, b: int) = rekurzijo ne spreminja!  
    if a=b then a else a + sestejAB(a+1, b)  
in  
    sestejAB(1, n)  
end
```

```
fun sestej1N (n: int) =  
let  
    fun sestejAB (a: int) =  
        if a=n then a else a + sestejAB(a+1)  
in  
    sestejAB(1)  
end
```

(Ne)učinkovitost rekurzije

- težave lahko nastopijo pri večkratnih rekurzivnih klicih

```
fun najvecki_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0 (* maksimum praznega seznama je 0? *)  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else if hd sez > najvecki_el (tl sez)  
  then hd sez  
  else najvecki_el (tl sez)
```

- (brez težav) izvedba v primeru klica:

najvecji_el [30,29,28,27,26,...,7,6,5,4,3,2,1]

Vedno se kliče samo prvi rekurzivni klic (glava je večja od maksimuma v repu), torej:

najvecji_el[30,...,1] → najvecki_el[29,...,1]

→ najvecki_el[28,...,1] → ... → najvecki_el[1] → konec

Učinkovitost rekurzije

```
fun najvecki_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0 (* maksimum praznega seznama je 0? *)  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else if hd sez > najvecki_el(tl sez)  
  then hd sez  
  else najvecki_el(tl sez)
```

- Kaj pa izvedba v primeru klica:

```
najvecji_el [1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,...,26,27,28,29,30]
```

- Vedno se kličeta oba rekurzivna klica, torej:

```
najvecji_el [1,2,...,30]  
➤ najvecki_el [2,...,30]  
  ➤ najvecki_el [3,...,30]  
    ➤ ...  
    ➤ ...  
  ➤ najvecki_el [3,...,30]  
    ➤ ...  
    ➤ ...  
➤ najvecki_el [2,...,30]  
  ➤ ...  
  ➤ ...
```

namesto 30 klicev
jih imamo ... koliko?

Učinkovitost rekurzije

- rešitev: uporaba lokalne spremenljivke, ki hrani rezultat rekurzivnega klica

```
fun najvecji_el (sez : int list) =  
  if null sez  
  then 0  
  else if null (tl sez)  
  then hd sez  
  else let val max_rep = najvecji_el (tl sez)  
        in  
          if hd sez > max_rep  
          then hd sez  
          else max_rep  
        end
```

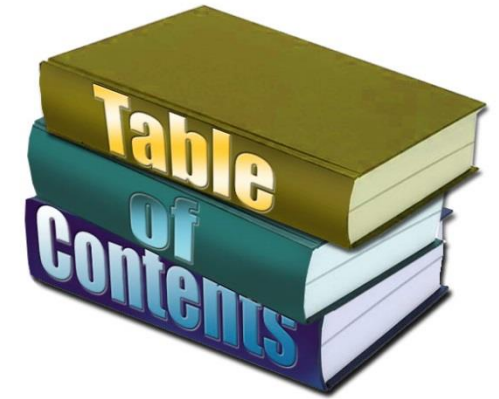

Problem

- v premislek:
 - Kateri je minimalni element praznega seznama?
 - Katero je zaporedno mesto (pozicija v seznamu) podanega elementa, ki ga v seznamu ni?
- kaj vrniti kot odgovor?
 - -1 ?
 - [] ?
 - null ?
 - prožiti izjemo?
- rešitev v SML: opcija, vezana na podatkovni tip:
 - `SOME <rezultat>`, če rezultat obstaja
 - `NONE`, če rezultat ni veljaven

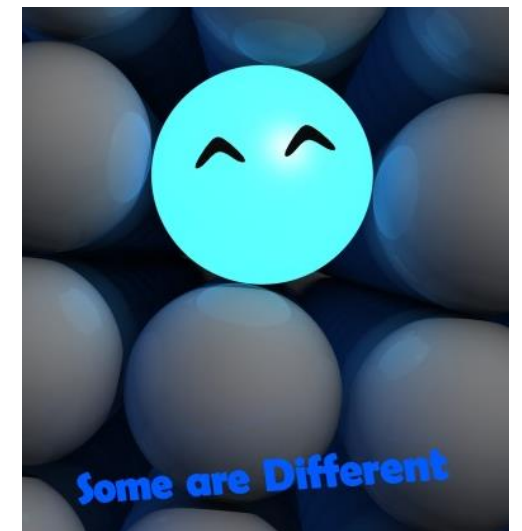
Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Opcije

- tip `t option` (npr. `int option`, `string option`, ...)
 - podobno kot "list" v primerih: `int list`, `(int*bool) list` itd.
- zapis opcije
 - `SOME e` → če je `e` tipa `t`, je `SOME e` tipa `t option`
 - `NONE` → je tipa `'a option`
- dostop do opcije
 - `isSome`: preveri, ali je opcija v obliki `SOME`
`val it = fn : 'a option -> bool`
 - `valOf`: vrne vrednost `e` opcije `SOME e`
`val it = fn : 'a option -> 'a`

Izboljšava iskanja elementa

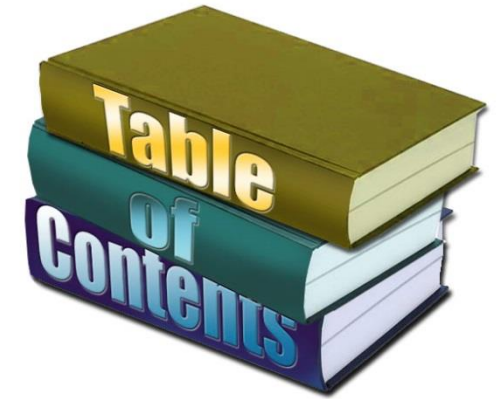
- primer: iskanje prve lokacije podanega elementa

```
(* poiscemo prvo lokacijo pojavitve elementa el *)
(* (int list * int) -> int option *)

fun najdi(sez: int list, el: int) =
  if null sez
  then NONE
  else if (hd sez = el)
  then SOME 1
  else let val preostanek = najdi (tl sez, el)
       in if isSome preostanek
          then SOME (1+ valOf preostanek)
          else NONE
       end
end
```

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Podatkovni tipi – do sedaj

- enostavni PT
 - int
 - bool
 - real
 - string
 - char
- sestavljeni (kompleksni) podatkovni tipi
 - terke (e1, e2, ..., en) – tip t1 * t2 * ... *tn
 - sezname [e1, e2, ..., en] – tip 'a list
 - opcije SOME e, NONE – tip 'a option
 - zapisi
- izdelava lastnih podatkovnih tipov?

} tema za danes

Zapis (angl. *record*)

```
{  
  name: "sue", ← field: value  
  age: 26, ← field: value  
  status: "A" ← field: value  
}
```

- podatkovni tip s **poljubnim** številom **imenovanih** polj, ki hranijo vrednosti (lahko različnih podatkovnih podtipov)
- zapis zapisa:

```
{polje1 = e1, polje2 = e2, ..., poljen = en}
```

- če je podatkovni tip komponent enak $e1: t1, \dots, en: tn$, ima celotni zapis podatkovni tip $\{polje1: t1, \dots, poljen: tn\}$
 - vrstni red polj ni pomemben (SML prikaže v abecednem vrstnem redu)
 - tipi so lahko enostavni ali sestavljeni
 - podani so lahko izrazi, ki se pri deklaraciji evalvirajo v vrednosti
 - SML implicitno deklarira novi tip zapisa (ni treba tega narediti nam)
- dostop do elementov zapisa e

```
#ime_polja e
```

Primer uporabe zapisa

```
val zapis = {ime="Dejan", starost=21, absolvent=false,  
            ocene=[("angl",8), ("ars",10)] }
```

```
#absolvent zapis;
```

```
#ocene zapis;
```

```
(#ime zapis) ^ " je star "  
            ^ Int.toString(#starost zapis) ^ " let."
```


Sinonimi za podatkovne tipe

Pogosto uporabljene in kompleksne (dolge) nazive podatkovnih tipov lahko poimenujemo z lastnim imenom in si poenostavimo delo.

```
type novo_ime = tip
```

```
fun izpis_studenta (zapis: {absolvent:bool, ime:string,  
                           ocene:(string * int) list, starost:int}) =  
  (#ime zapis) ^ " je star " ^ Int.toString(#starost zapis) ^ " let."
```



```
type student = {absolvent:bool, ime:string,  
               ocene:(string * int) list, starost:int}
```

```
fun izpis_studenta2 (zapis: student) =  
  (#ime zapis) ^ " je star " ^ Int.toString(#starost zapis) ^ " let."
```

- obe imeni tipov sta ekvivalentni
- SML lahko pri zapisovanju funkcij uporablja novo ali staro (dolgo) ime tipa (nepomembno)

```
val izpis_studenta2 = fn : student -> string
```

Terke in zapisi

- pogledjmo si zanimiv primer...

```
val test = {1="Zivjo", 2="adijo"};  
val test = ("Zivjo", "adijo") : string * string
```

deklaracija novega zapisa

rezultat je podatkovni tip terke?

- poseben tip "terka" torej v programskem jeziku ne obstaja! Terka je torej samo **sintaktična** **olepšava/bližnjica** za posebno obliko zapisa:
 - zapis (e1, ..., en) namesto {1=e1, ..., n=en}
 - zapis podatkovnega tipa t1*...*tn namesto {1:t1, ..., n:tn}
- sintaktična olepšave nam omogočajo lažje delo s programskim jezikom (razumevanje jezika in implementacijo lastnih programov)

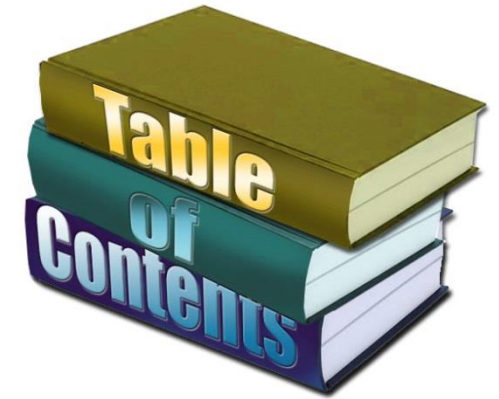
Še več o terkah...

- terka – naslavljanje po vrstnem redu argumentov;
zapis – naslavljanje po imenih argumentov
 - kdaj pri programiranju uporabljamo enega in drugega?
- terke ali polja?
 - pri majhnem številu elementov nam ni potrebno pomniti imen polj,
 - pri velikem številu elementov lažje pomnimo komponente po imenu kot po vrstnem redu

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Izdelava lastnih podatkovnih tipov

- deklaracija novega podatkovnega tipa, ki predstavlja **alternativo** med podatkovnimi tipi, iz katerih je sestavljen:

```
datatype prevozno_sredstvo = Bus of int
                             | Avto of string * string
                             | Pes
```

konstruktorji

vsebina podatkovnega tipa

- (ali obstaja kaj podobnega v drugih programskih jezikih?)
- rezultat:
 - v okolju definiramo novi podatkovni tip `prevozno_sredstvo`
 - v okolju definiramo konstruktorje za izdelavo novih podatkovnih tipov: `Bus`, `Avto` in `Pes`

Vrednosti lastnih podatkovnih tipov

- vrednost novega podatkovnega tipa je vedno sestavljena z **oznako konstruktorja** (+ **vrednost**), npr:
 - `Bus 1`
 - `Avto ("fiat", "modri")`
 - `Pes`
- konstruktorja `Bus` in `Avto` sta funkciji, ki vrneta vrednost novega podatkovnega tipa:
`fn : int -> prevozno_sredstvo`
`fn : string * string -> prevozno_sredstvo`
- konstruktor `Pes` ne potrebuje argumenta in že sam predstavlja vrednost
`val it = Pes : prevozno_sredstvo`
- vrednost novega pod. tipa lahko opredelimo tudi z izrazom,
npr. `Bus (1+5)`

Prednosti?

- omogoča definiranje različnih **alternativ** za zapis podatka
- namesto redundantnih zapisov:

```
(* ce nacin =1 glej polje bus;  
   ce = 2, glej avto; ce je 3 glej pes *)  
{ nacin: int,  
  bus: int,  
  avto: string*string,  
  pes: boolean}
```

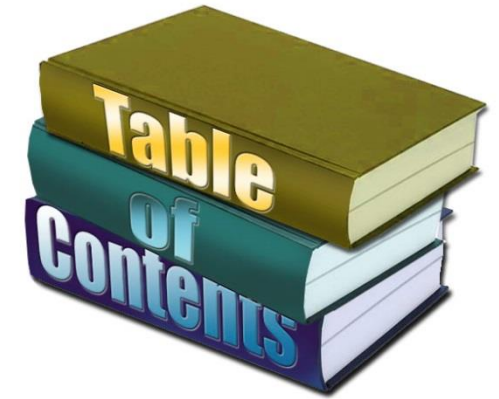
ustvarimo eleganten (izključujoč) podatkovni tip

```
datatype prevozno_sredstvo = Bus of int  
                        | Avto of string * string  
                        | Pes
```

- omogoča **rekurzivno definiranje** tipa (pomembno za sezname, kasneje podrobno o tem...)

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

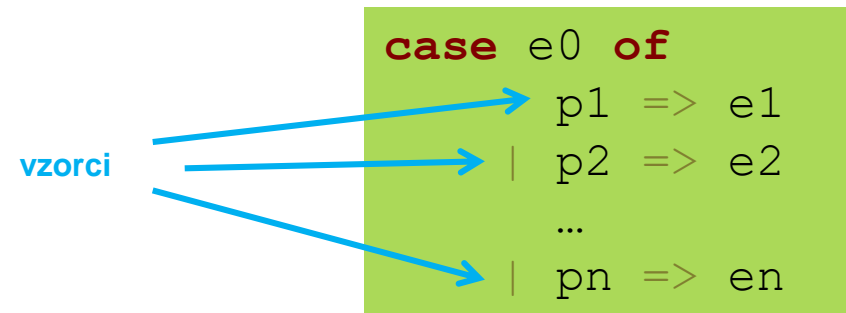
Delo z lastnimi podatkovnimi tipi

- lastni podatkovni tipi predstavljajo **alternativne** komponente
- (teoretično) imamo dve možnosti načina uporabe:
 1. pri programiranju **sproti preverjati**, s katerim podtipom dejansko delamo (ali je tip `prevozno_sredstvo` dejansko vrste `Bus`, `Avto` ali `Pes`?)
 - uporaba funkcij, kot bi bile `isBus`, `isAvto` (podobno kot `isSome in null`), in pridobiti podatke npr. z `getBusInt`, `getAvtoStrStr` (podobno kot `hd`, `tl`, `valOf`)
 - tak način je pogosto prisoten v dinamično tipiziranih jezikih (kako je s tem pri Javi?)
 2. podatek **primerjati z različnimi vzorci**
 - SML uporablja sistem primerjanja z vzorci!
 - stavek `case`

Stavek *case*

- primerja podani izraz e_0 za ujemanje z vzorci p_1, \dots, p_n
- rezultat je (samo eden) izraz na desni strani vzorca, s katerim se e_0 ujema
- vse veje e_1, \dots, e_n morajo biti istega podatkovnega tipa

- primer:
 - naši vzorci so možne alternative podatkovnega tipa (konstruktor + spremenljivka)
 - spremenljivke v vzorcu dobijo dejanske vrednosti glede na podani argument

```
fun obdelaj_prevoz x =
  case x of
    Bus i => i+10
  | Avto (s1,s2) => String.size s1 + String.size s2
  | Pes => 0
```

Stavek *case*

- prednosti ujemanja vzorcev (in stavka *case*)?
 - okolje nas opozori, če pozabimo na primer vzorca
 - okolje nas opozori, če podvojimo vzorec
 - izognemo se okoliščinam, ko na podatkovnem tipu uporabimo napačno metodo za pridobitev vrednosti (npr. `valOf` na vrednosti `NONE` ali `hd` na seznamu `[]`)
 - lažje delo s funkcijami → sledi v nadaljevanju
- kdaj vendarle uporabiti funkcije za preverjanje PT in ekstrakcijo podatkov (`null`, `hd`, `tl`)?
 - v argumentih funkcijskih klicev
 - kadar je preglednost programa večja

Primer: aritmetični izrazi

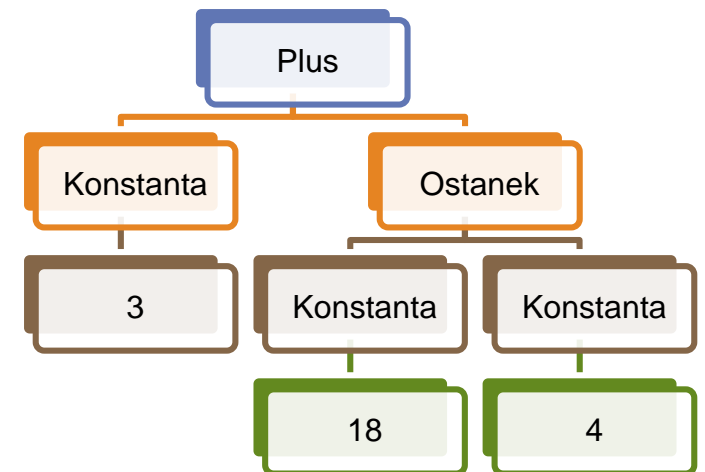
- definirajmo izraz kot **rekurzivni** (!) podatkovni tip

```
datatype izraz =  Konstanta of int  
                  |  Negiraj of izraz  
                  |  Plus of izraz * izraz  
                  |  Minus of izraz * izraz  
                  |  Krat of izraz * izraz  
                  |  Deljeno of izraz * izraz  
                  |  Ostanek of izraz * izraz
```

- primer izraza

```
Plus (Konstanta 3, Ostanek (Konstanta 18, Konstanta 4))
```

- izraze lahko predstavimo z drevesno strukturo

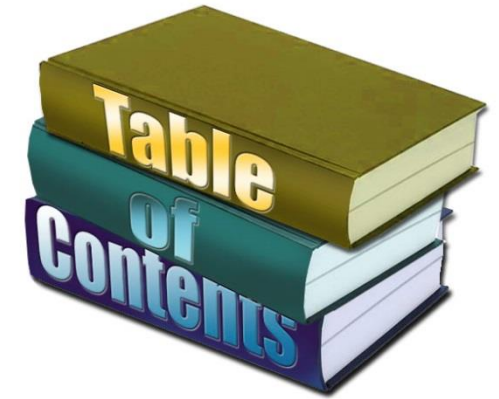
Naloge: aritmetični izrazi

Napiši funkcije tipa `fn : izraz -> int`, s katerimi:

1. evalviraj vrednost aritmetičnega izraza
2. preštej število negacij v izrazu
3. poišči maksimalno konstanto v izrazu (domača naloga za vajo)
4. poišči število primerov, kjer je ostanek pri deljenju enak 0 (domača naloga za vajo)

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Resnica o seznamih in opcijah

- le sintaktična lepšava v programskem jeziku (niso nujno potrebna komponenta)
- definirana sta kot rekurzivna podatkovna tipa
- iz [dokumentacije SML](#):

- SEZNAM

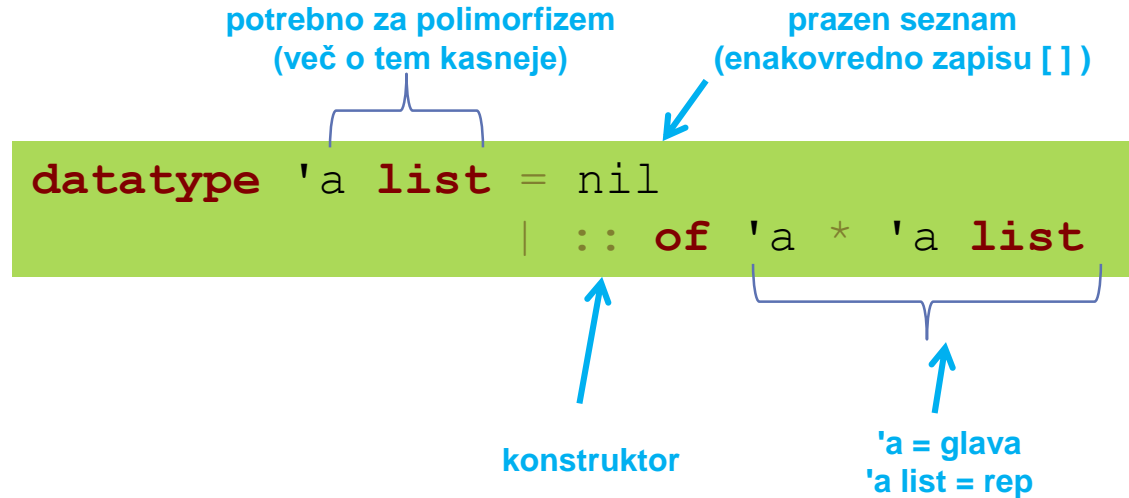
dodatni parameter za polimorfizem tipa

```
datatype 'a list = nil
                | :: of 'a * 'a list
```

- OPCIJA

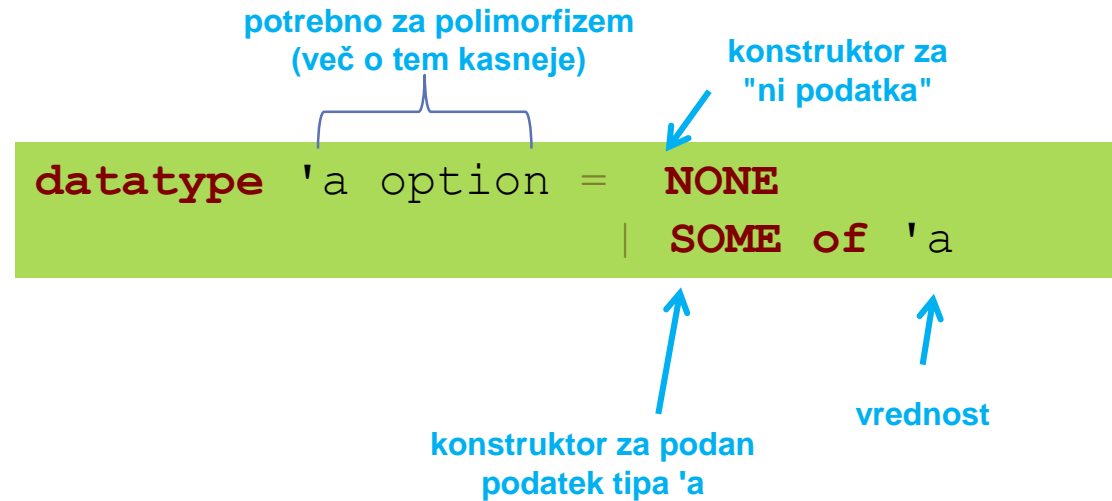
```
datatype 'a option = NONE
                  | SOME of 'a
```

Seznami kot rekurzivni podatkovni tip

- posebnost: konstruktor `::` je definiran kot infiksni operator (izjema), zato ne moremo zapisati `:: (glava, rep)`, temveč pišemo `glava :: rep`
 - `3 :: 5 :: 1 :: nil;`
`val it = [3,5,1] : int list`
- ker sezname uporabljajo konstruktorje, lahko tudi na njih izvajamo ujemanje vzorcev (namesto uporabe `hd, tl, null`)
- funkcije `hd, tl in null` znamo sedaj sprogramirati sami!

Opcija kot rekurzivni podatkovni tip

- tudi pri opcijah lahko sedaj uporabimo ujemanje vzorcev
- funkcije `valOf` in `isSome` znamo sedaj sprogramirati sami!

Polimorfizem podatkovnih tipov

- novi podatkovni tip lahko uporablja poljuben drugi (vgnezdeni) podatkovni tip
- zahtevamo konsistentno rabo vgnezenega tipa (pri vseh pojavitvah predstavlja 'a isti tip; enako velja za 'b, 'c itd.)

```
datatype 'a list = nil  
                | :: of 'a * 'a list
```

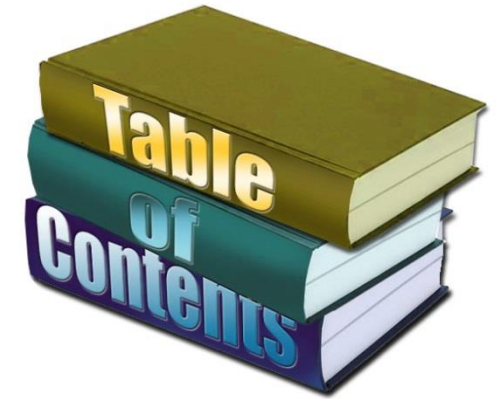
```
datatype 'a option = NONE  
                  | SOME of 'a
```

- primer: izdelajmo lasten polimorfen podatkovni tip: seznam, ki hrani dva različna tipa podatkov:

```
datatype ('a, 'b) seznam =  
    Elementa of ('a * ('a, 'b) seznam)  
  | Elementb of ('b * ('a, 'b) seznam)  
  | konec
```

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Resnica o deklaracijah

- deklaracije spremenljivk in funkcij dejansko uporabljajo **ujemanje vzorcev** na mestu, kjer smo navajali ime spremenljivke:

```
val vzorec = e  
fun ime vzorec = e
```

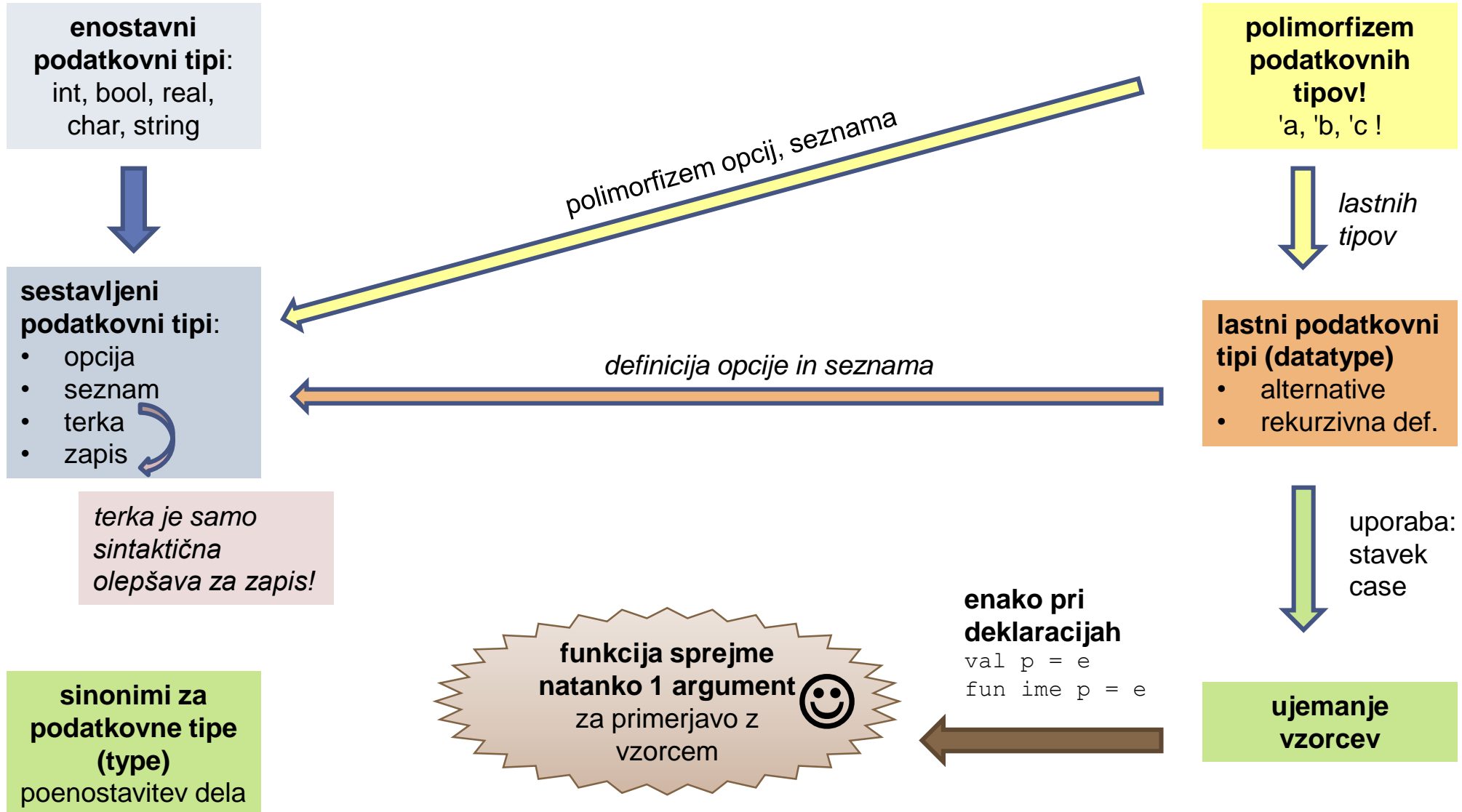
- zgornje pomeni, da vsaka **funkcija sprejema natanko en argument**, ki ga primerja z vzorcem
- ekvivalentna zapisa:

```
fun sestej1 (trojcek: int*int*int) =  
  let val (a,b,c) = trojcek  
  in a+b+c  
end
```

```
fun sestej2 (a,b,c) = (* vzorec *)  
  a + b + c
```

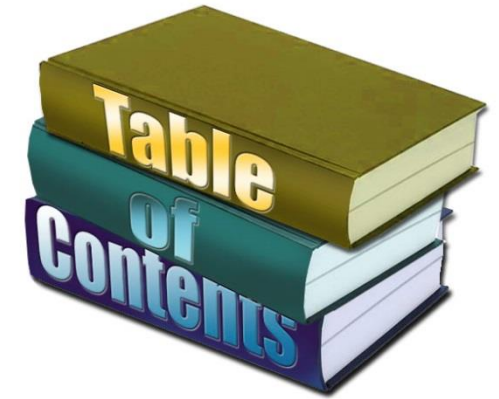
je kakšna razlika
med zapisom z
vzorcem in zapisom
"funkcije s tremi
argumenti"?

Kaj smo se danes naučili?

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- izjeme

Rekurzivno ujemanje vzorcev

- namesto vgnezdenih stavkov `case` lahko vgnezdimo vzorce v vzorce (pri gnezdenju se tudi spremenljivke prilagodijo pravim vrednostim)

```
(glava1::rep1, glava2::rep2)
(glava::(drugi::(tretji::rep)))
((a1,b1)::rep)
...
```

- pri zapisovanju vzorcev lahko uporabimo anonimno spremenljivko "_", ki se prilagodi delu izraza, ne veže pa rezultata na ime spremenljivke

```
fun dolzina (sez:int list) =
  case sez of
    [] => 0
  | _::rep => 1 + dolzina rep
```

anonimna spremenljivka (pri računanju dolžine seznama vrednosti elementov niso pomembne)

Primeri gnezdenja

Napiši naslednje programe:

1. Podana sta seznama `sez1` in `sez2`. Seštej njune istoležne komponente v novi seznam. Da program uspe, morata biti oba seznama enako dolga.

```
fn : int list * int list -> int list
```

2. Podan je seznam, ki predstavlja zaporedje, izračunano po Fibonaccijevem zakonu. Preveri, ali je seznam veljavno takšno zaporedje.

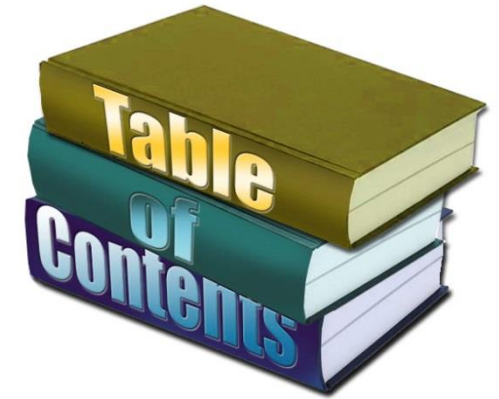
```
fn : int list -> bool
```

3. Napiši program, ki za dve celi števili pove, ali je rezultat po njunem seštevanju sodo število, liho število ali ničla.

```
fn : int * int -> sodost
```


Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- **sklepanje na podatkovni tip**
- **izjeme**

Sklepanje na podatkovni tip

- SML ima vgrajen sistem za sklepanje na podatkovni tip funkcije, tudi če ročno ne navajamo vhodnega in izhodnega tipa
- pogoj za delovanje sistema:
 - uporabljati moramo ujemanje vzorcev, s katerim opredelimo vse spremenljivke, ki nastopajo v programski kodi
 - povedano drugače: v programu ne smemo naslavljeni komponent spremenljivke z `#zap_št` ali `#ime_polja` (v primeru uporabe `#...` je potrebno eksplicitno navajanje tipov)
 - zakaj?

```
- fun sestej stevili = #1 stevili + #2 stevili;  
stdIn:4.1-5.28 Error: unresolved flex record  
(need to know the names of ALL the fields in this context)
```

```
- fun sestej (s1, s2) = s1 + s2;  
val sestej = fn : int * int -> int
```

Polimorfizem pri sklepanju na tip

- lahko se zgodi, da SML ugotovi, da so napisane funkcije bolj splošne, kot smo želeli
- tip je bolj splošen kot drugi tip, če lahko v njemu konsistentno zamenjamo bolj splošne tipe ('a, 'b, 'c) z manj splošnimi tipi (npr. vse 'a za int, vse 'b za string itd.)

```
fun zdruzi (sez1, sez2) =  
  case sez1 of  
    [] => sez2  
  | glava::rep => glava::zdruzi(rep, sez2)  
  
val zdruzi = fn : 'a list * 'a list -> 'a list
```

```
fun sestej_zapis {prvi=a, drugi=b, tretji=c, cetrti=d, peti=e}  
= a+d  
  
val sestej_zapis = fn  
  : {cetrti:int, drugi:'a, peti:'b, prvi:int, tretji:'c} -> int
```

Primeri specifičnih tipov

Kateri od naslednjih tipov so bolj specifični od tipa

'a **list** * ('b * 'a) **list** -> 'a ?

1. string **list** * ((int*int) * string) **list** -> string
2. int **list** * (int * int) **list** -> int
3. (int*bool) **list** * (bool * (int*bool)) **list** -> (int*bool)
4. int **list list** * (bool * int **list**) **list** -> int **list**
5. int **option list** * (bool * int **list**) **option** -> int **list**
6. real **list** * string **list** -> real

Primerjalni podatkovni tipi

- naslednja funkcija:

```
fun f1 (a,b,c,d) =  
  if a=b  
  then c  
  else d
```

je polimorfnega tipa:

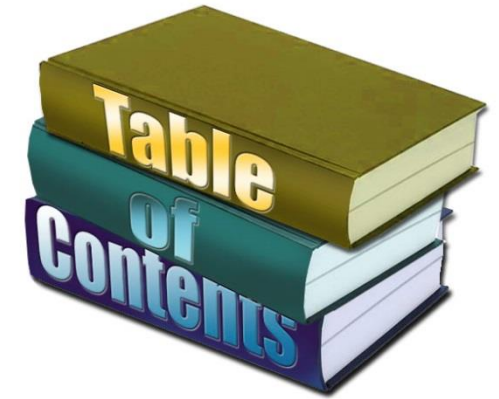
```
val f1 = fn : 'a * 'a * 'b * 'b -> 'b
```

 dva apostrofa označujeta primerjalni podatkovni tip

- **primerjalni podatkovni tip** (angl. **eqtype**):
 - Je tudi polimorfni podatkovni tip.
 - Zanj mora veljati sposobnost primerjanja enakosti z drugim tipom (posledica "if a=b") v funkciji.
 - Ker 'a pomeni "*poljuben tip*", "a pa "*poljuben primerjalni tip*", je 'a **bolj splošna oznaka kot "a**.
 - Zapis tipa ('a) torej predstavlja dodatno omejitev, na katero opozarja programerja.

Pregled

- sestavljeni podatkovni tipi
 - terke (angl. tuples)
 - sezname (angl. lists)
 - zapisi (angl. records)
- vezave v lokalnem okolju
- podatkovni tip „opcija“ (angl. *option*)
- sinonimi za podatkovne tipe
- izdelava lastnih podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev s stavkom *case*
- definicija seznama in opcije
- polimorfizem podatkovnih tipov
- ujemanje vzorcev pri deklaracijah
- rekurzivno ujemanje vzorcev
- sklepanje na podatkovni tip
- **izjeme**

Izjeme

- sporočajo o neveljavnih situacijah, do katerih je prišlo med izvajanjem programa
- definicija/vezava izjeme

```
exception MojaIzjema  
exception MojaIzjema of int
```

- proženje izjeme

```
raise MojaIzjema  
raise MojaIzjema (7)
```

- obravnava izjeme

```
e1 handle MojaIzjema => e2  
e1 handle MojaIzjema (x) => e2
```

Izjeme

- izjeme so **podatkovnega tipa** `exn`
- uporabimo jih lahko tudi v argumentih funkcij
 - izjema v argumentu še ne proži izjeme, temveč jo samo opredeli
 - primer tipa funkcije: `fn : int * exn -> int list`
- stavek `handle` se uporablja za obravnavo izjem; uporablja lahko ujemanje vzorcev (kot stavek `case`) in ima lahko več različnih vej

```
fun deli (a1, a2, napaka) =  
  if a2 = 0  
  then raise napaka  
  else a1 div a2  
  
fun naredinekaj (stevilo, moja_napaka) =  
  deli(stevilo, 0, moja_napaka)  
  handle moja_napaka => ~9999999
```


**Deklariranje tipov,
ujemanje vzorcev**